

РЕШЕНИЕ

№ 2145

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **12881** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба на Е. М. В. от [населено място], ”младши автоконтрольор I ст. в 02 група ”Пътен контрол” на 01 сектор „ОКПД” при О”ПП”- СДВР против Заповед рег. № 4332з-840/17.10.2019г., издадена от Началник на 02 група”Пътен контрол”(ПК) към 01 сектор, „ОКПД” при Отдел ”Пътна полиция”(О”ПП”)- СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание ”Писмено предупреждение за срок от 3 месеца”.

В жалбата се релевират подробни оплаквания за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на материалния закон- отменителни основания по смисъла на чл. 146, ал. 3 и 4 от АПК. Жалбоподателят отрича извършването на административното нарушение, предмет на оспорената заповед и моли последната да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жаалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като в хода по същество и в представени писмени бележки развива допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отмени. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началник на 02 група”ПК” към 01 сектор, „Организация и контрол на пътното движение” (ОКПД) при О”Пътна полиция”(О”ПП”)-СДВР, чрез

процесуалния си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата, като в съдебно заседание и в представени писмени бележки развива съображения за законосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатския хонорар.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка по издаване на оспорената заповед. Събрани са и гласни доказателства, свидетелски показания на Г. С. Г..

По допустимостта на жалбата- жалбата е подадена от лице-адресат на оспорената заповед, в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 от АПК, приложим във вр. с чл. 211 от ЗМВР, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, поради което Е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разагледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, след като обсъди оплакванията в жалбата, доказателства по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно и от приложената административната преписка се установява, че жалбоподателят заема длъжност ”младши автоконтрольор I ст. в 02 група ”Пътен контрол” на 01 сектор „ОКПД” при О”ПП”- СДВР, както и, че на 28.06.2019г. същият е бил назначен наряд, като патрул за пътен контрол на АМ”Л.” със служебен автомобил „К. С.”, рег. [рег.номер на МПС] , за времето от 19.00ч. на 28.06.2019г. до 07.00ч. на 29.06.2019г. заедно с Г. С. Г..

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало въз основа на писмо на директора на Дирекция”Вътрешна сигурност”-МВР с рег. № 7855р-6774/15.07. 2019г. до директора на СДВР, с което го уведомява за установени нарушения от полицейските служители по време на служба. За конкретния случай в писмото е посочено, че „при извършения преглед на видеофайлове в папка SDVR и директория SDVR \A.\ СВ 3700KB\2019\06.29 е установено, че за времето от 03.11ч. до 04.49ч. на 29.06.2019г. пасажера на предна дясна седалка в наряд с лек автомобил СВ 3700KB е отпуснат на седалката със затворени очи и не изпълнява служебните си задължения. За тази директория се намалява възможността да бъдат проследени извършваните действия от полицейските служители по време на служба и се увеличава рискът от извършване на корупционни действия в тъмната част на денонощието, в разрез с Глава осма от ЗМВР, МЗ № 1154/2017г. и МЗ) 1155/2017г.”

Въз основа на цитираното писмо на Дирекция”Вътрешна сигурност” е разпоредено извършване на проверка, резултатите от която са обективирани в Справка рег. № 4332р-34113/12.09.2019г. на О”ПП”-СДВР. В хода на проверката е извършен преглед на видеофайловете, относно автомобил СВ 3700KB, снети са писмени обяснения от жалбоподателя и другото лице в наряда, приобщени са ежедневна ведомост с рег. № 4332р-20997/05.06.2019г., които са част от административната преписка. В справката е прието, че на 29.06.2019г. за времето от 03.11ч. до 04.49ч. служителите са били в състояние на пълен покой и не са извършвали волеви действия, не уплътняват работното време и не изпълняват служебните си задължения. По отношение на жалбоподателят е прието, че е нарушил чл.51, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, което е нарушение по чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР(неизпълнение на служебни задължения), за което на основание чл. 199, ал.1, т.б, предл. 4 (неуплътняване на работното време) от ЗМВР е направено предложение

да му се наложи дисциплинарно наказание ”писмено предупреждение” за срок от три до шест месеца. Видно от отбелязването върху справката, жалбоподателят е запознат с нея на 14.10.2019г.

С покана рег. № 4332р-38113/14.10.2019г. на О”ПП”-СДВР жалбоподателят е поканен да даде писмени обяснения във връзка с вменените му нарушения в справка рег. № 4332р-34113/12.09.2019г. Същият е депозирал писмени обяснения с рег. № 4332р39126 на 07.10.2019г., в които е възразил срещу вменените му нарушения, като е посочил, че съгласно справката описаното нарушение не се отнася за него, а за другото лице от наряда. Изразил е съмнения за тенденциозност в проведеното разследване и обобщения в справката. Писмените обяснения са приети от ДНО на 17.10.2019г.

В хода на проверката са събрани писмени доказателства. Представена е ежедневна ведомост рег. № 4332р-20997/05.06.2019г., от която се установява, че на 28.06.19г. и 29.06.2019г. жалбоподателят заедно с мл. инспектор Г. С. Г. са назначени в наряд-патрул за пътен контрол на АМ”Л.” от 19.00ч. на 28.06.19г. до 07.00ч. на 29.06.2019г. С жалбоподателя и другото лице от патрула са проведени разговори във връзка с образуваната дисциплинарна преписка и са снети писмени сведения. В депозираното писмено сведение, жалбоподателят е посочил, че по време на процесното дежурство заедно с колегата му мл. инспектор Г. Г. са изпълнявали в пълен обем служебните си задължения, като е посочил, че са проверени общо 23 МПС, установили са общо 9 бр. нарушения, като са съставили 5 бр. АУАН, изготвили са 4 бр. Фишове и връчени ел. фишове – 3бр. Възразил е, че от описанието в справката не е ясно какво точно нарушение му се вменява, че е извършил, както и, че не е установено дали през времето от 03.11ч. до 04.49ч. на 29.06.2019г. не са ползвали законоустановената полагаща се почивка. От представената ежедневна форма на отчет-Приложение № 11 към чл. 75, ал.2, т.1 от дата 28.06.2019г. се установява, че за времето от 19.00ч. на 28.06.2019г. до 07.00ч. на 29.06.2019г., назначеният наряд със служебно МПС СВ 3700 КВ е извършил общо 47 бр. проверки на МПС, като последната проверка на МПС е извършена в интервала от 02.00ч. до 02.09ч.

Въз основа на материалите от извършената проверка, обобщени в Справката на назначената комисия и след преценка на събраните доказателства, дисциплинарно-наказващият орган е издал оспорената заповед, с която на основание чл. 194, ал.2, т.2, чл. 197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.6 предл.4 и чл.204, т.4 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание ”Писмено предупреждение за срок от три месеца”.

В мотивите на оспорената заповед е прието, че на 29.06.2019г. за времето от 03.11ч. до 04.49ч. жалбоподателят е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неуплътняване на работното време и неизпълнение на служебните задължения (според ежедневната форма за отчет и предоставените записи, в часовия диапазон 03.11ч. до 04.49ч. екипа няма дейности по пътен контрол). Прието е, че с деянието си държавният служител е нарушил чл.51, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, съгласно който „при изпълнение на дейността по пътен контрол полицейските наряди осъществяват превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия). За нарушена е приета и разпоредбата на чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР, в хипотезата на неизпълнение на служебните задължения, за което на

основание чл. 199, ал.1,т.6 предл.4 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца. Заповедта е връчена срещу подпис на служителя на 22.10.2019г., а жалбата срещу нея е депозирана в съда 04.11.2019г., при което е спазен 14 дневния срок за обжалване.

Разпитаният по делото свидетел Г. С. Г., който е бил в наряд с жалбоподателя на процесната дата установява, че са били назначени наряд на АМ"Л.", като жалбоподателят е бил водач на служебния автомобил, в който е монтирана система за видеонаблюдение, която записва автоматично движението на автомобила, маршрута и всичко което се извършва по време на работа. Свидетелят посочва, че има Наредба за регламентирани почивки, която я спазват когато има възможност. За конкретното дежурство-наряд посочва, че са използвали почивките през времето от 02.30ч. до 05.00ч., който период се явява „мъртъв” и спазвайки точките за контрол са осъществявали наблюдение на движението от служебния автомобил.

При така описаната фактическа обстановка, при спазване на разпоредбата на чл.168 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146,т.1-5 вкл.от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл.204,т.4 от ЗМВР, като в случая няма спор, че издателят на оспорената заповед заема ръководна длъжност и е компетентен орган да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал.1,т.1-3 от ЗМВР, от вида на които е и процесното наказание по чл. 197, ал.1,т.2 от ЗМВР, от което следва извод, че заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК

Оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа правни и фактически основания/мотиви/ за издаването ѝ. В случая настоящият състав приема, че макар и мотивирана, в заповедта не е конкретизирано и не е описано с какво конкретно поведение (действие или бездействие) жалбоподателят е допуснал нарушение на чл.51, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение(Инструкцията), който е посочен в заповедта като нарушен. Разпоредбата на чл. 51, ал.1 от Инструкцията регламентира, че „при изпълнение на дейността по пътен контрол полицейските наряди осъществяват превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия). С други думи, цитираната разпоредба регламентира различните форми на контрол, осъществяван от полицейските наряди, като на първо място сред изброените е посочен контрол чрез „видимо присъствие”. В случая, доколкото е безспорно, че по време на наряда и в посочения в заповедта времеви интервал от 03.11ч. до 04.49ч. на 29.06.2019г. полицейският патрул е останал на точката, на указаното място за контрол, съдът приема, че нарядът е осъществил контрол на пътното движение посредством посочената в чл. 51, ал.1 от Инструкцията форма на контрол "видимо присъствие". Следователно, не е налице нарушение на чл.51, ал.1 от Инструкцията, която в оспорената заповед е приета за нарушена. В този смисъл заповедта е немотивирана, като не е посочено конкретно с какви действия и/или бездействия служителят е нарушил служебните си задължения и в какво конкретно се изразява нарушението на чл. 51, ал.1 от Инструкцията.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.210, ал.1 от ЗМВР, която разпоредба задължава дисциплинарнонаказващият орган да мотивира заповедта, като

посочи конкретно извършените от служителя дисциплинарни нарушения, които в случая не са ясно формулирани и конкретизирани, с което е нарушено изискването за форма на заповедта. Посочената в заповедта за нарушена разпоредба на чл. 51, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г. с цитиране на нейното съдържание, без да са конкретизирани и ясно формулирани конкретно осъществените от жалбоподателя действия и/или бездействия, които да са в нарушение на нормативните изисквания, не изпълва изискването на чл. 210, ал.1 от ЗМВР за мотивиране на заповедта за дисциплинарно наказание. Неизпълнението на посоченото изискване е нарушение на изискването за форма, води до нарушаване правото на защита на наказаното лице да разбере точно какво дисциплинарно нарушение му е вменено, че е извършил и съответно да упражни правото си на защита в пълен обем. Посоченото нарушение е съществено и представлява отменително основание по смисъла на чл. 146, т.2 от АПК. Съдът приема, че при издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Доколкото констатираното нарушение е прието за такова по чл.199, ал.1, т.6, предл.4 от ЗМВР, същото попада в приложното поле на чл. 208 от ЗМВР, при което дисциплинарното производство може да започне и без издаване на изрична заповед по чл. 207, ал.1 от ЗМВР. Налице са били данни за извършено нарушение по смисъла на чл. 205, ал.1 от ЗМВР, съдържащи се в писмо на Д"Вътрешна сигурност", поради което директорът на СДВР е разпоредил извършване на проверка с резолюция от 16.07.2019г. Оспорената заповед е издадена в срока по чл. 195, ал.1 от ЗМВР – не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл. 196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на нарушителя, а съгласно ал.2 на същата разпоредба дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая, посочените срокове са спазени, като справката от извършената проверка е депозирана на 12.09.2019г., а заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена на 17.10.2019г., тоест в рамките на двумесечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР.

При издаване на оспорената заповед е спазено изискването на чл. 206, ал 1 от ЗМВР, като на служителя е дадена възможност да представи писмени обяснения, които са приети от ДНО, но са преценени за необосновани и неоснователни.

Съдът приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК. Изложените по-горе мотиви, че в случая не е доказано извършено от жалбоподателя нарушение на чл. 51, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, обосновават извод за липса на осъществено от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, предмет на оспорената заповед. Следователно, неправилно в оспорената заповед е прието, че жалбоподателят е осъществил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 2 (неизпълнение на служебните задължение) от ЗМВР, респективно неправилно е ангажирана дисциплинарната му отговорност, на основание чл.199, ал.1, т.6, предл.4, вр. чл. 197, ал.1, т.2 от ЗМВР с налагане на дисциплинарно наказание "писмено предупреждение за

срок от три месеца". Съгласно чл. 199, ал.1,т.6 от ЗМВР дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" се налага за системно неспазване реда в службата, закъснения, преждевременно напускане на работа или неуплътняване на работното време, като в случая е прието наличието на последната хипотеза „неуплътняване на работното време”, като правна квалификация за налагане на дисциплинарното наказание, но в заповедта не са изложени мотиви (фактически основания) в тази насока. В справката, въз основа на която е издадена оспорената заповед също не се съдържат конкретни мотиви във връзка с приложението на чл. 199, ал.1,т.6, предл.4 от ЗМВР, като не е посочено конкретно с какви действия и/или бездействия жалбоподателят е осъществил дисциплинарното нарушение-по чл. 199, ал.1,т.6, предл.4(неуплътняване на работното време). Както вече се посочи, в случая жалбоподателят не е нарушил по чл. 51, ал.1 от Инструкцията, тъй като в посочения в оспорената заповед времеви интервал от 03.11ч. до 04.49ч. на 29.06.2019г. жалбоподателят като част от състава на полицейския патрул е останал на точката, на указаното място за контрол, от което следва, че е осъществил контрол на пътното движение посредством посочената в чл. 51, ал.1 от Инструкцията форма на контрол "видимо присъствие". Съдът кредитира и показанията на св. Г., от които се установява, че наредът през цялото време е останал на определената точка за контрол и е изпълнявал служебните си задължения. Показанията на свидетеля съответстват и на приобщените по делото писмени доказателства, коментирани по-горе, с оглед на което се кредитират от съда.

Доказателствената тежест съгласно чл. 170, ал.1 от АПК за установяване на дисциплинарното нарушение, предмет на оспорената заповед е на дисциплинарно наказващия орган и същата му е указана от съда с определение № 9033/20.11.2019г. При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът приема, че ответникът не е установил и доказал по безспорен начин, жалбоподателят да е осъществил описаното в заповедта дисциплинарно нарушение по чл. 51, ал.1 от Инструкцията № 8121з-749/20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. При липсата на посоченото в заповедта дисциплинарно нарушение, наложеното със заповедта дисциплинарно наказание е незаконосъобразно.

С оглед на изложените съображения, съдът приема че оспорената заповед е незаконосъобразна. Налице са отменителните основания по чл.146, т.2 и 4 от АПК.

При този изход на спора, основателно е искането на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, които са установени и доказани в размер на 760лв., в това число 10.00 лв. платена държавна такса и 750 лева заплатен адвокатски хонорар. Съдът приема за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 8, ал.2,т.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие за дела по ЗМВР се предвижда възнаграждение в размер на 400 лв. Този размер обаче е минимален, при което между клиента и неговия пълномощник не съществува

ограничение за договоряне на по-полям размер на адвокатско възнаграждение от минималния размер. В случая е договорен размер на адвокатско възнаграждение от 750.00 лв., който е изплатен изцяло в брой и не се явява прекомерно завишен, отчитайки характера на производството и реално осъществената защита от пълномощника на жалбоподателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр.2, Административен съд София-град, 67-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед рег. № 4332з-840/17.10.2019г., издадена от Началник на 02 група "Пътен контрол" към 01 сектор, „ОКПД“ при Отдел "Пътна полиция"- СДВР, с която на Е. М. В.-"младши автоконтрольор I ст. в 02 група "Пътен контрол" на 01 сектор „ОКПД“ при О"ПП"- СДВР е наложено дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение за срок от 3 месеца".

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. М. В. [ЕГН] от [населено място], [улица], партер разноски по делото в размер на 760(седемстотин и шестдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: